

Przepisy takie stanowią ograniczenie swobody przedsiębiorczości w rozumieniu art. 49 TFUE, lecz są odpowiednie dla zagwarantowania realizacji celu ochrony odbiorców rzeczonych usług. Do sądu odsyłającego należy ocena, czy w świetle w szczególności sposobu obliczania stawek minimalnych, zwłaszcza w zależności od liczby kategorii robót budowlanych, dla których certyfikat jest wystawiony, rzeczone przepisy krajowe nie wykraczają poza to, co konieczne dla osiągnięcia tego celu.

(¹) Dz.U. C 295 z 29. 9.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli — Włochy) — Carmela Carratù przeciwko Poste Italiane SpA

(Sprawa C-361/12) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 99/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony — Zasada niedyskryminacji — Pojęcie warunków pracy — Uregulowanie krajowe przewidujące reżim odszkodowania z tytułu niezgodnego z prawem określenia daty końcowej obowiązywania umowy o pracę różniący się od reżimu odszkodowania mającego zastosowanie do niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę na czas nieokreślony)

(2014/C 52/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Carmela Carratù

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Napoli — Wykładnia klauzuli 4 dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43) — Zakres stosowania — Pojęcie warunków pracy — Horyzontalne stosowanie tej dyrektywy — Pojęcie organu państwa — Wykładnia art. 47 karty praw podstawowych i art. 6 EKPC — Zasada równoważności — Ustawodawstwo krajowe przewidujące w przypadku niezgodnego z prawem ustalenia daty końcowej obowiązywania umowy o pracę za okres pomiędzy przerwaniem stosunku pracy a przywróceniem na stanowisko pracy ogólne odszkodowanie ograniczone do kwoty w wysokości od 2,5-krotności do 12-krotności ostatniego całkowitego rzeczywistego wynagrodzenia miesięcznego — Odszkodowanie niższe zarówno od odszkodowania przewidzianego przez ogólne przepisy prawa cywilnego w przypadku nieuzasadnionej odmowy przyjęcia świadczenia, jak i od odszkodowania przewidzianego w przypadku niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę na czas nieokreślony

Sentencja

- 1) Klauzulę 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy interpretować w ten sposób, że może być ona powoływana bezpośrednio wobec organu państwowego, takiego jak Poste Italiane SpA.
- 2) Klauzulę 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że pojęcie warunków pracy obejmuje odszkodowanie, do którego zapłaty pracodawca jest zobowiązany na rzecz pracownika z powodu niezgodnego z prawem określenia daty końcowej obowiązywania jego umowy o pracę.
- 3) Nawet jeżeli wspomniane porozumienie ramowe nie stoi na przeszkodzie wprowadzeniu przez państwa członkowskie bardziej korzystnego traktowania pracowników zatrudnionych na czas określony aniżeli to przewidziane przez owo porozumienie, to klauzulę 4 pkt 1 tego porozumienia ramowego należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga ona traktowania w identyczny sposób odszkodowania przyznawanego w przypadku niezgodnego z prawem określenia daty końcowej obowiązywania umowy o pracę oraz odszkodowania przyznawanego w przypadku niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę na czas nieokreślony.

(¹) Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom — Zjednoczone Królestwo) — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-362/12) (¹)

(Ochrona sądowa — Zasada skuteczności — Zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań — Zwrot nienależnego świadczenia — Środki zaskarżenia — Prawo krajowe — Skrócenie terminu przedawnienia mających zastosowanie środków zaskarżenia bez uprzedzenia i z mocą wsteczną)

(2014/C 52/26)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation

Strona pozwana: Commissioners of Inland Revenue Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supreme Court of the United Kingdom — Wykładnia art. 49 i 63 TFUE — Podatki krajowe sprzeczne z prawem wspólnotowym — Zwrot nienależnego świadczenia — Współistnienie w prawie krajowym dwóch alternatywnych środków zaskarżenia dostępnych podatnikom i służących dochodzeniu zwrotu należnych im kwot, z których jeden środek objęty jest dłuższym terminem przedawnienia niż drugi — Uregulowanie krajowe skracające ze skutkiem wstecznym i bez uprzedzenia dłuższy termin przedawnienia — Zgodność z zasadami skuteczności, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań

Sentencja

- 1) W sytuacji, w której podatnicy zgodnie z prawem krajowym mają wybór pomiędzy dwoma możliwymi środkami zaskarżenia w zakresie dotyczącym zwrotu podatku pobranego z naruszeniem prawa Unii, przy czym w przypadku jednego z nich obowiązują dłuższy termin przedawnienia, zasady skuteczności, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań sprzeciwiają się przepisom krajowym skracającym ów termin przedawnienia bez uprzedzenia i z mocą wsteczną.
- 2) Okoliczność, że w chwili gdy podatnik wniósł skargę, możliwość skorzystania ze środka zaskarżenia z dłuższym terminem przedawnienia została uznana za ledwie w niedalekiej przeszłości przez sąd niższej instancji i została ostatecznie potwierdzona przez sąd najwyższej instancji dopiero w późniejszym terminie, nie ma żadnego wpływu na odpowiedź na pytanie pierwsze.

(¹) Dz.U. C 311 z 13.10.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-411/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Preferencyjna taryfa opłat za energię elektryczną — Decyzja 2011/746/UE — Pomoc niezgodna z rynkiem wewnętrznym — Odzyskanie — Brak wykonania w wyznaczonym terminie)

(2014/C 52/27)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky, D. Grespan i S. Thomas, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri wspierany przez S. Fiorentina, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Brak przyjęcia środków niezbędnych do zastosowania się do art. 3, 4 i 5 decyzji Komisji 2011/746/UE z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Włochy spółkom Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA oraz Syndial SpA (Dz.U. L 309, s. 1) — Obowiązek niezwłocznego odzyskania pomocy uznanej za bezprawną i

niezgodną ze wspólnym rynkiem oraz powiadomienia o tym Komisji

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich środków niezbędnych do odzyskania od Portovesme Srl i od Eurallumina SpA pomocy państwa uznanej za bezprawną i niezgodną ze wspólnym rynkiem w art. 2 decyzji Komisji 2011/746/UE z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie pomocy państwa nr C 38/B/04 (ex NN 58/04) i nr C 13/06 (ex NN 587/06), udzielonej przez Włochy spółkom Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA oraz Syndial SpA, Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 3 i 4 tej decyzji.
- 2) Republika Włoch zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 355 z 17.11.2012

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugalia) — Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA przeciwko Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território

(Sprawa C-425/12) (¹)

(Procedury udzielania zamówień publicznych w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji — Dyrektywa 93/38/EWG — Brak transpozycji do prawa wewnętrznego — Możliwość powołania się przez państwo na tę dyrektywę wobec podmiotu posiadającego koncesję na świadczenie usług publicznych w braku transpozycji tego aktu prawnego do prawa wewnętrznego)

(2014/C 52/28)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA

Strona pozwana: Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugalia — Wykładnia art. 2 ust. 1 lit. b), art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 lit. c) pkt (i) dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 199, s. 84), zmienionej przez dyrektywę 98/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. (Dz.U. L 101, s. 1) — Bezpośrednia skuteczność — Możliwość powoływania się przez państwo na rzezoną dyrektywę wobec podmiotu będącego koncesjonariuszem usługi publicznej w braku transpozycji tego aktu do prawa krajowego.